

מ"ת 14280/04/17 - לורי שם טוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 14280-04-17 ישראל נ' שם טוב ואח'

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקשת	לורי שם טוב
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

ביום 23.7.19 הגישה המבקשת בקשה שכותרתה "בקשה להסרת מגבלות מעצר". הדיון בבקשה נקבע לפניו ליום 1.8.19. ראוי לציין כי המבקשת הגישה בקשה נוספת ונפרדת לקבל לילה חומרי חקירה על גבי דיסקים החסרים לה. הדיון בשתי הבקשות אוחד למועד הני"ל. ביום הדיון שמעתי טיעוני הצדדים. המבקשת אשר טענה לעצמה, בהיותה בלתי מיוצגת, חזרה בעל פה על טיעונה בכתב אשר עיקרם הוא שהגיעה העת, לאחר חלוף זמן ולאחר תקופה ארוכה שהייתה נתונה במעצר מאחורי סורג ובריח ותקופה נוספת בתנאים מגבילים, להורות על ביטול כל התנאים המגבילים הקיימים לגביה, בבחינת תנאי שחרור ממעצר. ראוי לציין כי במסגרת תנאי שחרור המשיבה ממעצר כפי שנקבעו על ידי בית המשפט העליון בבש"פ 2847/19 הוגבלה בין היתר נגישותה של המבקשת לאינטרנט. טוענת המבקשת כי יש בהגבלה זו כדי להקשות עליה ובמיוחד בהכנת הגנתה. באת כוח המשיבה התנגדה לבקשה. לפי גישתה, עדיין לא פתוחה הדרך לבטל את כל תנאי שחרור המבקשת. באשר לביטול "מעצר הבית" לשם עבודה או חיפוש עבודה, טענה כי ככל שאין לפניה נתונים באשר למקום עבודה ומהותה, לא תוכל להתייחס לכך. בתוך כך, התנגדה לביטול איסור נגישות המבקשת לאינטרנט. אציין כי במהלך הדיון שהתקיים לפניי, שאלתי את המבקשת האם יש מקום עבודה אליו ניתן להתייחס בבקשתה? תשובתה הייתה שלילית. לפי שלדבריה, תנאי שחרורה, דהיינו יציאה ממעצר הבית בליווי מפקח, מגבילים אפשרות מציאת עבודה. כמו כן, שאלתי המבקשת אם היא מסכימה שבקשתה לביטול תנאי השחרור תבחן על ידי שירות המבחן, השיבה נחרצות כי היא מתנגדת לכך לפי שהיא דורשת קבלת בקשתה לאלתר ללא דחיית נוספות. בתום הדיון החלטתי כי מתן ההחלטה ידחה למועד אחר.

יום למחרת הדיון שהתקיים בנוכחות הצדדים, כאמור לעיל, דהיינו ביום 2.8.19, הגישה המבקשת בקשה לתיקון פרוטוקול. מתוך בקשה זו עולה כי הדיון שהתקיים לפני ביום 1.8.19, הוקלט על ידי "צד ג" וכי מהשוואה בין ההקלטה לבין הירשום בפרוטוקול, עולה כי לדעת המבקשת: "הוחסרו פרטים חשובים המיועדים לצרכי ערעור בעליון". בהחלטה מיום 4.8.19 הפניתי תשומת לב המבקשת כי על פי הדיון חל איסור להקליט באולם בית המשפט ללא אישור. יחד עם זאת הפניתי הבקשה לתגובת המשיבה. המשיבה, בתגובתה התנגדה לבקשה לתיקון פרוטוקול בעיקר משום הפרת ההוראה על פי הדיון האוסרת הקלטת דיוני בית משפט ללא אישור. בהחלטה מיום 15.8.19 הבהרתי כי ככל והמבקשת עומדת על בקשתה לתיקון פרוטוקול הנסמכת על הקלטת סתר משום שנעשתה בלי אישור בית משפט, אזי כתנאי לדיון בבקשה לתיקון הפרוטוקול, על אותו מקליט להגיש תצהיר ערוך כדין בו יצהיר באשר לנסיבות ההקלטה, למניע להקליט הקלטת סתר באולם בית המשפט, לשיטת ההקלטה, למכשיר בו הוקלט הדיון, ובמיוחד להצהיר על שלבי המעבר בין ההקלטות עד להגשתה ליוני המבקשת כחלק מהבקשה לתיקון פרוטוקול. כמו כן, תנאי לדיון בבקשה הוא תמליל ההקלטה תוך הצהרת המתמלל בדבר נכונות התמלול ושיטתו.

עוד החלטתי כי ככל שלא יוגש התצהיר, כאמור, לא תינתן החלטה בבקשה לביטול תנאי השחרור שהגישה המבקשת, אלא אם תבקש המבקשת לבטל הבקשה לתיקון פרוטוקול ונתמק מדוע כך היא מבקשת. מסתבר כי המבקשת מצאה לערוך על החלטתי זו. ביום 26.8.19 התקיים דיון בבית המשפט העליון בערר שהגישה המבקשת (בש"פ 5454/19) ובאותו יום ניתנה החלטה.

בית המשפט העליון - כב' השופט נ' הנדל, החליט כי:

"אכן חוק בתי המשפט אינו מורה בלשון מפורשת על איסור הקלטת דיון. אולם, העניין נדון בבג"צ 305/89 ניר נגד בית משפט השלום (תעבורה) למחוז חיפה. שם נקבע על צד כמותו כצופה, אינו יכול להקליט את הדיון ללא אישור וידעתו של בית משפט. בדיון לפניו הודיעה המבקשת כי אינה יודעת מי הקליט אך בכל מקרה אין היא חפצה לגלות את זהותו ואין לה שליטה עליו באופן שתוכל לחייב אותו לדרוש ממנו הגשת תצהיר כנדרש".

עוד קבע בית המשפט העליון כי:

"עתה, היה והמבקשת מעוניינת לבקש את תיקון הפרוטוקול תוך הגשת החומר או בעדעיו, על בית המשפט להחליט בבקשה על פי הבנתו. כמובן המבקשת רשאית לחזור בה מבקשה לתיקון הפרוטוקול אך בפניי לא הביעה נכונות לעשות זאת". בית המשפט העליון קבע כי בהינתן הנתונים הללו אחלטי בבקשה לתיקון פרוטוקול ככל שבקשה זו תעמוד בעינה וכן לדון בבקשה להקלה בתנאים. לא מצאתי להרחיב הדיבור באשר לאיסור ההקלטה באולם בית המשפט בלי אישור בית המשפט. נראה כי החלטת כב' השופט נ' הנדל ברורה היא ואינה מצריכה פרשנות. הדיון אוסר על כך.

יתירה מזו, מצאתי כי חוות דעתי של נציב תלונות הציבור על שופטים כב' שופט בית המשפט העליון (בדימוס) השופט אורי שהם, מיום 10.4.19, הנוגעת לתלונות המוגשות נגד שופטים ואשר מבוססת על הקלטות סתר באולם בית המשפט (חוות דעת 1/19), רלבנטית לבקשה שלפני דהיינו, לתיקון פרוטוקול המבוססת על הקלטה אסורה. בסיכום סקירת הפסיקה הרלבנטית קובעת חוות דעתי זו כך:

"עולה מן המקובץ כי הן הוראות הדיון והן פסיקת בית המשפט אינם מתיירים שימוש בהקלטת סתר של דיון, המתקיים בבית המשפט. ביצוע הקלטת סתר של דיון מעין זה על ידי עורך דין, לא כל שכן שימוש בהקלטת סתר, הינם בגדר עבירה על כללי האתיקה של עורכי דין. גם בעל דין אינו רשאי להקליט דיון, אלא בהסכמה ובאישור בית המשפט, ובתנאי שההקלטה תישמר בידי בית המשפט, כאשר כל צד יהיה רשאי להאזין לה".

המסקנה העולה מהאמור לעיל אחת היא. הקלטה באולם בית המשפט בלי לקבל אישור מוקדם של בית המשפט, הינה הקלטה אסורה. וככזו, אין לעשות בה שימוש ולבסס עליה טיעון בבית המשפט.

בהמשך להחלטת כב' השופט נ' הנדל, בבש"פ הנ"ל כמצוטט למעלה, לא מצאתי לשאול המבקשת שמה עומדת היא על בקשתה לתיקון פרוטוקול הנסמכת על הקלטה אסורה. ממילא אני מוצא כי על פי הדיון, אין לעשות שימוש במעשה אסור זה בבחינת "אין הוטאט יוצא נשכר". אשר על כן, התוצאה היא שהבקשה לתיקון פרוטוקול נדחית. מכאן לבקשה לביטול תנאי שחרורה של המבקשת מבקשת לבטל כל תנאי השחרור ולמעשה בעיקרם מדובר בביטול "מעצר הבית" ובביטול הנגישות לאינטרנט. לא מצאתי לחזור על הרקע להליכים אלה, דהיינו הליכי המעצר והשחרור. עובדות כתב האישום נפרשו רבות על ידי בתי המשפט בדיונים השונים הן בבית משפט זה כמו גם בבית המשפט העליון. אפנה לציין עובדות כתב האישום כפי שנפרשו בקצרה בבש"פ 2847/19 בו הוחלט על שחרור המבקשת ממעצר בתנאים מסוימים אשר למעשה את עיקרם מבקשת היא לבטל בבקשה שלפניי.

אכן, בהחלטה בבש"פ 2847/19 שניתנה ביום 2.5.19 נקבע כי מסוכנותה של המבקשת אשר הייתה ברף גבוה - פחתה. הנימוקים לכך מפורטים בהחלטה. יחד עם זאת, אין להתעלם מההקלה המשמעותית בתנאי שחרורה. מדובר למעשה ב"מעצר בית" ללא פיקוח, תוך מתן זכות לצאת להתאוררות בפיקוח, למשך 4 שעות ביום: בשעות ובימים כפי בחירתה: בוקר צהריים ערב או לילה.

ראשית לכל, איני סבור כי יש מקום, בנסיבות העניין והמקרה לבטל לחלוטין "מעצר הבית". שנית, כאן המקום לציין כי אילו הביאה המבקשת נתונים כשהם על מקום עבודה המקבל אותה לעבוד אצלו, הייתי בוחר זאת בחיוב באופן שמתייר לה לצאת לעבודה. באשר לטענת המבקשת כי תנאי הפיקוח ביציאה של 4 שעות ביום מקשה עליה לחפש ולמצוא עבודה, נראה לי שאין בכך ממש. תנאי היציאה להתאוררות הם מקלים ביותר בהיותם גמישים. יכולה המבקשת לצאת כפי בחירתה בכל יום למשך 4 שעות. במצב זה, מציאת פניות זמן למפוקח המלווה את המבקשת הינה בבחינת מגבלה קלה ביותר.

מעבר לכך, הייתי נכון לשקול המשך "מעצר הבית" או ביטולו אילו הייתה לפני אינדיקציה אובייקטיבית ברורה באשר מסוכנותה של המבקשת כיום. מאז ניתנה ההחלטה בבש"פ 2847/19 חלפו אך כארבעה חודשים. אני סבור כי אינדיקציה כזו ראוי היה לקבל משרות המבחן. אלא שהמבקשת מתנגדת לקבלת תסקיר משירות המבחן, בנימוק שעומדת היא על ביטול תנאי שחרורה לאלתר. אני סבור שאין לקבל דרישה אולטימטיבית מעין זו.

באשר לבקשה לביטול איסור הנגישות לרשת האינטרנט. בבש"פ 2847/19 הנוכר למעלה, נימק בית המשפט העליון, כאמור, ההפחתה במסוכנותה של המבקשת, בכך שמצא להקל במידה רבה עמה. יחד עם זאת, מצא לקבוע הגבלות לנגישות לאינטרנט. וכך קבע:

"העוררת לא תעשה כל שימוש ברשת האינטרנט, לא ממקום מעצר הבית ולא מכל מקום אחר, לא במישרין ולא באמצעות אחר. למרות האמור לעיל, העוררת תהיה רשאית לבצע חיפוש במאגרים משפטיים מכוונים, ובלבד שדרך הגישה למאגרים אלה תאפשר מראש על ידי המשיבה, או על ידי בית המשפט. כן תהיה העוררת רשאית לחיפוש ברשת האינטרנט באמצעות עורך דינה, או מפקח אחר שיאשר על ידי בית המשפט לעניין זה. מובהר בזאת לעוררת ולמסייע בידיה כי במסגרת החיפושים הללו מותר לעוררת להוריד כל מידע אך אסור לה לעלות מידע לרשת האינטרנט".

לא בכדי קבע בית המשפט העליון תנאים אלה. אין זאת כי אם משום מהות העניין. דהיינו, עובדות כתב האישום, והקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה כמו גם מסוכנותה של המבקשת, הביאו לקביעת תנאים אלה.

איני מוצא כי יש מקום לשנות מתנאים אלה. כאמור, ישו הייתי שוקל גם עניין זה אילו שוכנעתי כי חל שינוי משמעותי באשר למבקשת שיש בו כדי לסלק אל הצד הסיכון של שימוש שלא כדין באינטרנט. דרך אחת, חשובה להשתכנע בכך היא באמצעות תסקיר שירות המבחן. אך כפי שצינתי לעיל, המבקשת מתנגדת לקבלת תסקיר.

באשר לבקשה השנייה אשר צופרה לבקשה לשינוי בתנאי שחרורה של המבקשת, דהיינו הבקשה לחומרי חקירה. במהלך הדיון הסתבר כי למעשה אין ממש בבקשה. כל חומרי החקירה החסרים הועברו למבקשת. חומרי החקירה שלא הועברו עניינם נדון זה מכבר, ניתנו החלטות לגביהם ואין לקיים דיון נוסף. המבקשת מלינה על כך שעליה לעמוד בתנאים מסוימים לקבלת חומרי חקירה לרבות על התחייבות כספית. גם עניין זה נדון זה מכבר, הוחלט לגבי ולא מצאתי ליתן החלטה נוספת. יצוין כי אין נמנעת מהמבקשת הגישה לחומרי חקירה מסוימים אלה, אלא, משום רגישותם, העיין בהם הותנה בתנאים בהחלטות קודמות אשר אף נדונו בבית המשפט העליון.

סוף דבר, הבקשות כאמור נדחות.

מזכירות בית המשפט תעביר ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אב תשע"ט, 29 אוגוסט 2019, בהעדר

הצדדים.

